Balada o koni - Šťáhlavský, Jindřich

Vím, že nemám vyprávění dar,
co vám teď říkám, let už je pár.
Můj táta hříbě černé mi dal,
znal, dobrák ten, co už dávno jsem si přál.

Z hříběte záhy kůň krásný byl,
já za něj, on za mne by život položil.
Ať stín v horách pálil, ať sníh stopy kryl,
my táhly jsme spolu snad tisíce mil.

Proč za světlem musí ležet stín,
proč vedle růží růst může blín,
proč přátelství skončí jen pro dívčí klín,
v nenávist se změní, věru sám nevím,

Můj druhdy přítel snad náhle zešílel,
když krutou a podlou si pomstu vymyslel,
snad zraněn sám ji víc ranit chtěl,
já svého koníka ztuhlého našel.

Tam ještě výš, než bílé mraky jdou,
tam louky zelené pro dobré koně jsou.
Tam na mě čeká můj Doney Gal,
spolu potáhnem prérií nebeskou.